

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਟੇਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਜੇ. ਜੇ.

ਕਨ੍ਹਈਆ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਮੁਹੱਬਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ

1955 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 95 (ਪੀ)

ਤਿਆਗ-ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਤਿਆਗ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਗ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ-ਪ੍ਰਫ-ਐਨਸ ਕਿਸ 'ਤੇ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ- ਵਿਧਵਾ ਦਾ ਰਿਵਾਜ-ਪੁਨਰ-ਵਿਆਹ-ਕੀ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਤਿਆਗ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਕਿਸੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਛੱਡਣ ਦਾ ਕੰਮ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਵੈਇੱਛਤ ਤਿਆਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ. ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਰੀ ਉਮੀਦ, ਉਮੀਦ ਜਾਂ ਇਰਾਦਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਪੱਤੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਾਬਜ਼ਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੋਜਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਿਆਗ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਮਰਪਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਤਿਆਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਏ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੀ ਮਲਕੀਅਤ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਿਆਗ ਦੇ ਦੋ ਮੁੱਖ ਤੱਤ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, ਤਿਆਗਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਕਿਰਿਆ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਤੱਤ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮਲਕੀਅਤ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ। ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਗਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਤਿਆਗ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ, ਪੂਰਨ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਜ਼ਬਰ ਅਤੇ ਦਬਾਅ ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ

ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤਿਆਗ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਤਿਆਗ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਗੈਰ-ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਦਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਇੱਕ ਤਿਆਗ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਇੱਕ ਤਿਆਗ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਭਾਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤਿਆਗ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ

ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਿਆਗ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਗੈਰ-ਉਪਭੋਗਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਸੋ, ਤਿਆਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਜਾਰੀ ਰਹੇ। ਇੱਕ ਗੈਰ-ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ, ਇਸ ਲਈ, ਮਾਲਕ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਤਿਆਗ ਸਵੈਇੱਛਤ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤਿਆਗ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਬਾਹਰੀ ਐਕਟ ਤਿਆਗ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਮਿਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਰਫ ਅਸਫਲਤਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਬੂਤ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਛੱਡਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਉਦਾਸੀਨ ਸੀ। ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਕੀ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੌਣ ਇਸਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਮੀਕਰਨ "ਤਿਆਗ" ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਲੇਖ, ਕਬਜ਼ੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਮੁਕੰਮਲ ਤਿਆਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤਿਆਗ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੱਕ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹੋਲਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਛੱਡਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਤਿਆਗ ਦੇ ਸਬੂਤ, ਜਿੱਥੇ ਜਾਇਦਾਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤਿਆਗ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਸ ਧਿਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਗ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ..

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਰੀਤੀ ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਪੁਨਰ-ਵਿਆਹ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਜੀਵਨ ਵਿਆਜ ਜ਼ਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਫਿਰ ਪਤੀ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਤ ਰਾਮ ਗਰਗ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਸੰਗਰੂਰ, ਕੈਂਪ ਨਾਰਨੌਲ, ਮਿਤੀ 13 ਦਸੰਬਰ, 1954, ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਨਾਰਨੌਲ, ਮਿਤੀ 27 ਜੂਨ, ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, 1950, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਡੀ.ਸੀ ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੁਪਤਾ, ਰੀਡਰ, ਹਾਈਕੋਰਟ, ਨਾਬਾਲਗ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।
ਨਿਰਣਾ

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.- ਟੇਕ ਚੰਦ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਵੰਸ਼-ਸਾਰਣੀ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋਵੇਗੀ:-

ਨੌਲਾ, ਜਿਸੁਖ, ਖੁਸਾਲਾ, ਮੋਹਨ, ਪੇਮਾ, ਸੋਭਾ, ਰਾਮਧਨ, ਲਾਲੂ, ਸੇਧੀਆ, ਸ਼ੋਕਰਨ (ਮੁਦਾਇਕ ਨੰ. 2), ਮੁਹੱਬਤਾ (ਮੁਦਈ), ਪੂਰਨਾ, ਸੀਓਲਾ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਮਿਸ. ਦਾਰਕਾਲੀ (ਵਿਧਵਾ), ਟੀ ਨੋਪਾ, ਰੂਹਾ! ਜੀਓਨ ਓਕਾਰ, ਗੋਧਾ, ਡੀਐਸਪੀ ਸਾਧੂ, ਸ਼ੰਕਰ, ਮਿ. ਢਕਲੀ (ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹਿਆ) (ਵਿਧਵਾ) ਈਸ਼ਰ, ਕਨ੍ਹਈਆ ਬਖਤਾਵਰ (ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੰਬਰ 1)

ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਮੁਹੱਬਤਾ ਨੇ ਸ਼ੰਕਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਈਸ਼ਰ, ਕਨ੍ਹਈਆ ਅਤੇ ਬਖਤਾਵਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਸੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਈ ਪਾਰਸਲਾਂ ਵਿੱਚ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ 1962 ਬੀ.ਕੇ. ਦੇ ਆਖਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ 40 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਨੇ ਪਿੰਡ ਅੰਤਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਬਚਾਓ ਪੱਖ

ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਿੰਡ ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲੈਣਗੇ। ਉਹ ਪਿੰਡ ਮਨੋਟਾ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ ਜੋ ਪਿੰਡ ਅੰਤਰੀ ਤੋਂ ਅੱਠ ਜਾਂ ਦਸ ਮੀਲ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਓਕਰਨ, ਜੋ ਕਿ ਤੀਜੀ ਸ਼ਾਖਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਹਾਂਦੋਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੰਸ਼-ਸਾਰਣੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਨੌਲਾ, ਸਾਂਝੇ ਪੂਰਵਜ, ਦੇ ਤਿੰਨ ਪੁੱਤਰ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਹੱਬਤਾ, ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਢਕਲੀ: ਈਸਰ ਆਦਿ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 1 ਅਤੇ ਸ਼ਿਓਕਰਨ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 2। ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸਦਾ ਸਾਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ-ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਚ ਛੇਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਮਿ. ਲੁਧਿਆਣੇ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਢਕਲੀ ਨੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਕੇਰੇਵਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਹਿੱਤ ਗੁਆ ਲਿਆ, ਜੋ ਮੁਹੱਬਤਾ, ਮੁਦਈ, ਜਿਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਬਣ ਗਿਆ। ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ. ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸ਼ਿਓਕਰਨ ਦੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੁਦਈ ਆਪਣੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਅੱਧਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਗਣਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਅੱਧੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ,

ਸ਼ਿਓਕਰਨ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2, ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਦਲੀਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਲਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ: -

(1) ਕੀ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ 1 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵੰਸ਼ ਸਹੀ ਹੈ।

(2) ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।

(3) ਕੀ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੇ 1962 ਦੇ ਬੰਦੋਬਸਤ ਤੋਂ 40 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਦੇ ਟੇਕ ਟੇਰਸ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਸੌਂਪੀ ਸੀ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਕਿ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(4) ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(5) ਕੀ ਤੋਹਫ਼ੇ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

(6) ਕੀ ਸ਼ਿਓਕਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ?

ਪਹਿਲੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੂਰਵਜ 40 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਛੱਡ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁੱਦੇ ਨੰ. 2, 3 ਅਤੇ 4 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁੱਦੇ ਨੰ. 5 ਅਤੇ 6 ਬੇਲੋੜੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਨਿਪਟਾਏ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੁਦਈ ਮੁਹੱਬਤਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਸ ਮੁੱਦੇ 2, 3 ਅਤੇ 4 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਕੱਠੇ ਨਿਪਟਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਵਿਵਾਦ

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੇ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਤਿਆਗ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਸਿਰਫ ਛੇਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਾਂਝੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਦਾ

ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤਿਆਗ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਤਿਆਗ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਤੱਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅਦਾਲਤਾਂ ਤਿਆਗ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੀਆਂ ਅਤੇ ਤਿਆਗ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਗ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਿਆਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 'ਤਿਆਗ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਛੱਡਣ ਦਾ ਕੰਮ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਵੈਇੱਛਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਰੀ ਉਮੀਦ, ਉਮੀਦ ਜਾਂ ਇਰਾਦਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦ, ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਾਬਜ਼ਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੋਜਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਿਆਗ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਮਰਪਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਤਿਆਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਏ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੀ ਮਲਕੀਅਤ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਤਿਆਗ ਦੇ ਦੋ ਮੁੱਖ ਤੱਤ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, ਤਿਆਗਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਕਿਰਿਆ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਤੱਤ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਲਕੀਅਤ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਗਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਤਿਆਗ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਹੀ ਸਵੈਇੱਛਤ, ਪੂਰਨ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਦਬਾਅ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤਿਆਗ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਤਿਆਗ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਸਬੂਤ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਿਰਫ ਗੈਰ-ਉਪਭੋਗਤਾ, ਇੱਕ ਤਿਆਗ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਇੱਕ ਤਿਆਗ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਸੰਭਾਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤਿਆਗ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਗ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਚੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਤਿਆਗ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਗੈਰ-ਉਪਭੋਗਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਖੁਦ ਤਿਆਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇ। ਇੱਕ ਗੈਰ-ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ, ਇਸ ਲਈ, ਮਾਲਕ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਤਿਆਗ ਸਵੈਇੱਛਤ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸੀ ਅਤੇ ਤਿਆਗ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਬਾਹਰੀ ਐਕਟ ਤਿਆਗ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਰਫ ਅਸਫਲਤਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਬੂਤ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਛੱਡਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਉਦਾਸੀਨ ਸੀ। ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਕੀ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੌਣ ਇਸਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਮੀਕਰਨ "ਤਿਆਗ" ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਲੇਖ, ਕਬਜ਼ੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਮੁਕੰਮਲ ਤਿਆਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤਿਆਗ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਗ

ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੱਕ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਤਿਆਗ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਿੱਟੇ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਨ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ 1958-59 ਬਿਕਰਮੀ ਦੀ ਜਮਾਂਬੰਦੀ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 1 ਦੀ ਕਾਪੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ, ਰੁਹਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਸੇਠੂ, ਗੋਧਾ ਅਤੇ ਜੀਓਨਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫਰੂਰਨ, ਭਾਵ, ਉਜਾੜਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 25 ਚੇਤ, 1959 ਬਿਕਰਮੀ ਨੂੰ, ਇੰਤਕਾਲ ਨੰਬਰ 39 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟਵਾਰੀ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੁਰਖੇ, ਪੂਰਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸੇਧੀਆ ਅਤੇ ਸ਼ਿਓਲਾ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਰੂੜਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਸੇਧੂ, ਗੋਧਾ ਅਤੇ ਜੀਓਨਾ ਨੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁਣ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਰੂੜਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗਾ। ਟਰੱਸਟੀ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸੇਧੀਆ ਆਦਿ 1940 ਬਿਕਰਮੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। 24 ਭਾਦੋਂ, 1960 ਬਿਕਰਮੀ ਨੂੰ ਇੰਤਕਾਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰੂੜਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੇਧੀਆ ਅਤੇ ਸ਼ਿਓਲਾ ਪਿੰਡ ਮਨੋਤਾ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਨ ਅਤੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਟਰੱਸਟ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਵਾਪਸੀ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਜੇਕਰ, ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ 'ਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਮੁੜ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਬਚਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 'ਤਿਆਗ' ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਆਦ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ।

25 ਭਾਦੋਂ, 1960 ਬਿਕਰਮੀ ਨੂੰ ਇੰਤਕਾਲ ਨੰਬਰ 164 ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਸੈਟਲਮੈਂਟ, ਸੇਧੂ ਅਤੇ ਜੀਓਨਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਰੂੜਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪੂਰਵਜ, ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਚਾਚਾ ਰਾਮ ਧਨ ਅਤੇ ਲਾਲੂ 1934 ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। . ਅਤੇ ਉਹ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰ (ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੁਰਖੇ) ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੰਤਕਾਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੂਰਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ, ਭਾਵ, ਰੂੜਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਕੋਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 18 ਮੱਘਰ, 1992 ਬਿਕਰਮੀ ਨੂੰ ਸੇਧੀਆ ਵੱਲੋਂ ਛੱਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੰਤਕਾਲ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਮੁਹੱਬਤ ਮੁਦਈ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੰਤਕਾਲ ਉਸ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਢੱਕਲੀ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਨਾਲ ਤਿਆਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਮਾਂਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਢੱਕਲੀ, ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਨੰਬਰ 1 ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਵਜੋਂ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਵੱਲੋਂ ਮੁਦਈ ਦਾ ਨਾਂ ਮਾਲ ਪੁੱਤਰਾਂ ਤੋਂ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਵਜੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਦ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਲਕਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਣਗੇ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਵਜੋਂ। .

22 ਅਗਸਤ 1986 ਬਿਕਰਮੀ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਈਸ਼ਰ, ਪੁੱਤਰ ਸ਼ੰਕਰ, ਜੋ ਕਿ ਲੜ ਰਹੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਭਾਦੋਂ ਦੇ ਮਹੀਨੇ, 1986 ਬਿਕਰਮੀ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਜਦੋਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਚ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. II, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਈਸ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ, ਭਾਵ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੁਰਖੇ, ਖੁਦ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਬਚਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 4 ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਈਸ਼ਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਕਾਪੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਹੱਬਤ, ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਲੁਧਿਆਣੇ, ਉਸ ਦਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ, ਪਿੰਡ ਮਨੋਟਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਸੀ।

ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਇੰਤਕਾਲ ਨੰਬਰ 200 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 4, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਪੂਰਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸੇਧੀਆ ਅਤੇ ਸ਼ਿਓਲਾ ਨੂੰ 1936 ਬਿਕਰਮੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ

ਜ਼ਮੀਨ ਰੂਰਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ, ਸੇਧੂ ਅਤੇ ਜੀਓਨਾ ਦੇ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਪਰਿਵਰਤਨ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੇ ਇੱਕਪਾਸੜ ਕਾਰਜ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਹੋਣ ਦਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਤਿਆਗ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਤਿਆਗ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਪਿਛਲੇ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਿੰਡ ਅੰਤਰੀ ਵਿਖੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਨਕਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਵਾਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪਿੰਡ ਮਨੋਟਾ ਵਿਖੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਗ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਗੈਰ-ਉਪਭੋਗਤਾ ਤਿਆਗ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ ਭਰਪੂਰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਸੰਯੁਕਤ ਹੋਲਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਛੱਡਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਤਿਆਗ ਦੇ ਸਬੂਤ ਜਿੱਥੇ ਸੰਪਤੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। , -ਕਿਰਪਾ ਬਨਾਮ ਜੀਵਾ

(1) ਰਾਮ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, (2) ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਰੱਬਰਟਸਨ ਜੇ.

"ਇਹ ਆਮ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ।"

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਬਾਰੇ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਛੇਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਰਦਾਰਾਂ PW 1, ਚੰਦਰ PW 2, ਅਤੇ ਮੁਹੱਬਤਾ ਮੁਦਈ ਨੇ ਗਵਾਹੀ-ਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ Mst. ਢੱਕਲੀ ਨੇ ਲੁਧਿਆਣੇ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ Mst. ਢੱਕਲੀ ਸਾਬਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਰੀਤੀ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਦਾ ਪੁਨਰ-ਵਿਆਹ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਫਿਰ ਪਤੀ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, - ਰੈਟੀਗਨਜ਼ ਡਾਇਜੈਸਟ ਆਫ ਕਸਟਮਰੀ ਲਾਅ, ਪੈਰਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। 32. ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਢੱਕਲੀ ਦਾ ਪੁਨਰ-ਵਿਆਹ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਸ਼ੇਅਰਰ ਦੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੇ 1960 ਬਿਕਰਮੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। (ਵੀਡੀ ਇੰਤਕਾਲ ਨੰ. 164)। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੁਦਈ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕੁੱਲ ਹਿੱਸਾ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਧਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਸਹੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ।

ਮੈਨੂੰ ਅਪੀਲ ਮੈਰਿਟ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ।

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.-ਸੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਆਰ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ